

Ririro

Džek i čarobni pasulj

Džek je bio radoznali sanjar, sin siromašnog farmera. Imali su kravu i živeli su od povrća iz bašte. Jednog dana krava više nije mogla da daje mleko, jer je ostarila. Džeka su poslali u grad da je proda.

Na putu do grada, Džek je sreo ljubaznog starca. „Daću ti ovaj čarobni pasulj u zamenu za tu staru kravu.“ Džek je svim srcem poverovao u čarobni pasulj. Ali kada je došao kući i

pokazao majci pasulj, ona se naljutila i uznemirila: „Sada nam više ništa nije ostalo“, plakala je.

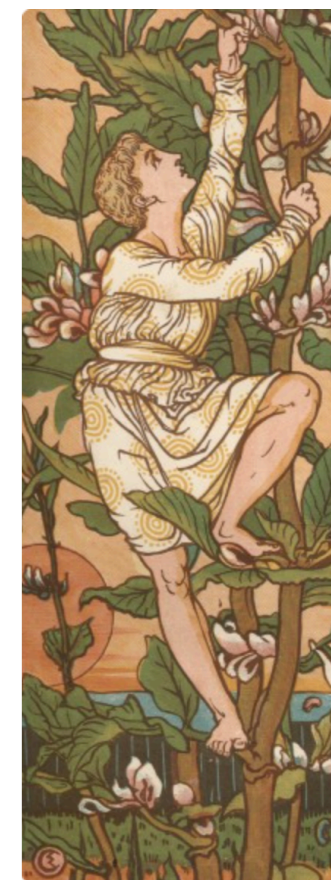
Džek je ipak verovao u magiju pasulja i odlučio da ga posadi. „Ako nije čaroban, bar ćemo ga pojesti“, s nadom je pomislio.

Zapanjujuće je da je pasulj narastao preko noći i dospao daleko iznad oblaka. Džek, pošto je bio jako radoznao, popeo se uz stabljiku. Kada je stigao do vrha ušetao je na livadu, a u daljini je ugledao zamak.

Džeka je dočekala vila. Rekla mu je da je zamak nekada pripadao hrabrom vitezu. Ali div je ubio viteza i nastanio se u dvorcu. Supruga i sin viteza nisu bili kod kuće kada se to dogodilo i uspeli su da pobegnu. „Džek“, reče vila, „taj zamak je pripadao tvom ocu i sada pripada tebi. Možeš ga povratiti, ali imaš li hrabrosti?“ „Ne plašim se ničega“, Džek je čuo sebe kako hrabro odgovara.

„Slušaj“, reče vila. „Moraš da uzmeš dva predmeta iz zamka, kokošku koja nosi zlatna jaja i harfu koja govori.“

Džek je hrabro pokucao na vrata. U zamak ga je odvucla

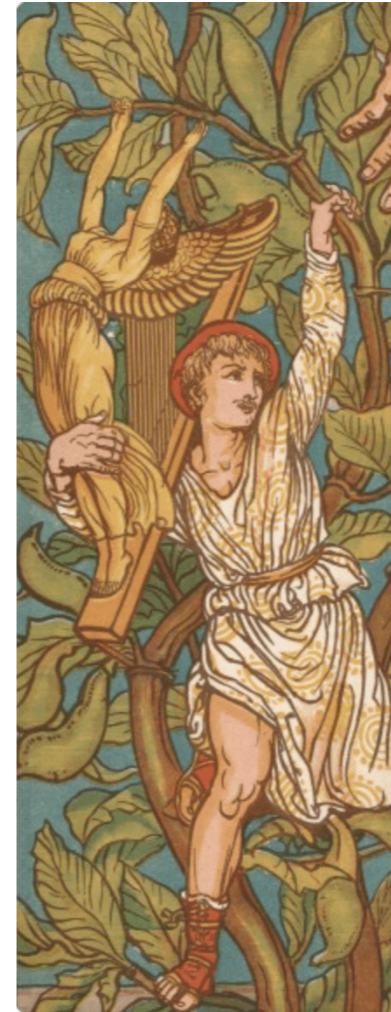
divova žena. Rekla je: „Došao si u pravo vreme! Treba mi novi sluga. Uradi kako ti kažem ili će te moj muž pojesti, baš kao što je uradio sa ostalima pre tebe. Ali ja ću te dobro sakriti!”

Tek nešto kasnije div je stigao kući. Džek je bio sakriven u kuhinjskom ormariću i čuo je urlanje diva: „O, kakva radost, osećam miris malog dečaka. Živog ili mrtvog, staviću ga na svoj hleb.”

„Ne, dragi”, rekla je divova žena. „Osećaš ovaj neverovatni biftek od slonova!” I stavila je džinovski tanjir sa mesom na sto.

Svakog dana je Džek morao da obavlja kućne poslove za divovu ženu. I svako veče ga je ona vraćala u orman.

Jedne noći, Džek je provirio kroz ključaonicu i video diva sa kokoškom. Kokoška je snela zlatna jaja. Tokom večernje šetnje svoje žene, div je zaspao. Džek se iskrao iz ormara, zgrabio kokošku, otrčao do stabljike pasulja i sišao.

Nešto kasnije, Džek se ponovo popeo na stabljiku pasulja. Divova žena bila je pomalo glupa i nije prepoznala Džeka. Zato ga je ponovo stavila da radi kao njen sluga. Tokom večernje šetnje div je počeo da broji zlatnike, ali je zaspao. Džek je brzo napunio džepove novčićima i otrčao kući.

Džek se vratio u zamak po treći put. Žena glupog diva opet ga nije prepoznala i dala mu je posao. Otišla je opet u večernju šetnju. Div je izvadio svoju zlatnu harfu i zamolio je da mu odsvira pesmu. Čim je harfa počela da svira, div je zaspao.

Džek je iskoristio priliku i uzeo harfu. Harfa je počela da vrišti: "Gospodaru, gospodaru!" Div se probudio dok je Džek trčao ka stabljici pasulja. Div je pojurio za njim. Džek je pozvao majku: „Donesi mi sekiru!” Brzo je počeo da seče stabljiku pasulja. Div je pao sa stabljike pasulja i srušio se na zemlju. To je bio njegov kraj.

Vila se ponovo pojavila. "Džek", rekla je. „Ponašao si se kao sin hrabrog viteza. Vreme je da se vratiš u svoj zamak." Ovaj put je vila pošla s njim. Na putu su se zaustavili u jednom selu. Vila se obratila ljudima: „Vitezov sin se vratio. Ubio je diva koji vam je sve uzeo." Ljudi su želeli da pomognu Džeku da otera ženu diva. Videla je

kako dolazi veliki stampedo ljudi i pobegla je što je brže mogla.

Ako zaista verujete u magiju, ona će se ostvariti. Džek je verovao i vratio svoj zamak.